

То подтиква напред и задържа на зад.

То издига и проваля.

То създава и погубва.

То е велемощна сила.

То е Бог — Творец.

И когато Св. Иоан Богослов е започнал евангелието си с знаменитите думи:

— В начало бе Словото, и Словото бе у Бога и Словото бе Бог. То в начало бе у Бога. Всичко чрез Него стана и което е станало, нищо без Него не стана. —

Той не е изказал един абсурд, както мнозина сж склонни да мислят, а е изказал една голема, една велика истина.

Да! Словото е Бог.

То е било в началото.

То ще бжде и в края на живота.

Без Него не е било каквото е било и без Него няма да бжде, което ще бжде.

Щом се е появило То—поевява се е и човешкия живот.

И напротив: щом престане То, ще престане и живота човешки

Там кждето То не е—няма и живот човешки.

То е началото, То е и края на човешкия живот.

А кжде се ражда и живее това велемощно орждие, тоя творец на живота човешки?

— У човека.

Следователно, човека е Бог, човека е творец на своите сждбини.

Кое е единственото и всесилното негово средство, за да направи той живота си приятен, добжр?

— Словото.

И искаме ли ние—хората—да се обновим, да подобрим живота си, пжрвото, и най-пжрвото нещо, което ще трябва да направим, то е да подобрим своя Бог—Словото

То е Твореца на нашия живот и от нас, хората зависи То да бжде добжр или лош Творец.

От нас зависи То да ражда войни и раздори или да създава мир и любовни отношения.

От нас зависи какви думи ще изречем, за да си създадем такива или онакива отношения с тогова или оногова човек

От нас и от никого другиго зависи, да говорим истената и правдата или лжжата и заблудата.